

Guds barnbarn

Det finns många bönebarn i vårt land, eller som man brukar säga "Guds barnbarn".

De har vuxit upp i kristna hem men själv inte tagit ställning. Andra har aktivt vänts sig bort från Guds familj av olika anledningar. Det viktigaste vi kan göra för dessa människor är att be att de skall komma till insikt och få hemlängtan. När jag var på villovägar, vet jag att min farmor bad för mig i många år. Det var kanske min räddning. Vi vet att vår himmelska Far aktivt söker efter sina bortsprungna får och inte ger sig förrän de är hemma i fällan igen. För några veckor sedan stötte jag på ett av Guds barnbarn. Vi kan kalla henne Anna.

Annas pappa hade varit pastor i olika församlingar och de hade flyttat runt en hel del i Sverige. Hon har tre äldre systrar, varav två är med på vägen. Anna tyckte det kristna livet verkade för inskränkt och tråkigt när hon växte upp. Äventyret lockade utanför kyrkan och hon åkte tidigt utomlands och studerade och jobbade. Den ena relationen avlöste den andra. Livet lekte och var spännande. Bergsklättring och segling var hennes stora intressen. Men en tomhet började gnaga i Annas liv. Något saknades, men hon förstod inte vad. Vid tillfälle besökte hon ibland tomma kyrkor. Det fanns något där som hon drogs till. När Anna var ledsen efter en avslutad relation ringde hon sina troende systrar för att få tröst. De uppmuntrade henne att söka sig tillbaka till Gud. Kunde det verkligen vara det som fattades i hennes liv?

I höstas då Anna kände sig vilsen och deprimerad åkte hon till en av sina systrar som bor i Småland. Hennes svåger var pastor i en kyrka där. Anna följde med på en gudstjänst. Det märkliga var, att det kändes som predikan var riktad direkt till henne. Efteråt uppmanade pastorn att de som ville ge gensvar skulle räcka upp sin hand. Anna vågade absolut inte göra detta. När pastorn sa att det var viktigt att göra sig tillgänglig för Guds kärlek och att alla skulle blunda, flög Annas hand upp. Det var som en kraft bara tog tag i den. Flera kom fram och bad för henne och tårarna strilade ner för kinderna.

Några veckor senare var jag inbjuden till en kvinnofrukost i just denna kyrka. Annas syster köpte min bok "Offpist" och berättade att hon skulle skicka den till sin syster som bodde i Göteborg. Hon trodde att Anna skulle känna igen sig i min historia. Mycket riktigt blev det så. När Anna läste hur Gud grep in i mitt vilda liv, var det som att se sig själv i en spegel. Det blev klart för henne att hon måste söka sig till kristna människor och lära känna sin barndoms Gud på nytt. I slutet av min bok råder jag sökande människor att hitta en Alphakurs i en närliggande kyrka. Alphakurser är bra om man vill veta mer om den kristna tron. Anna tog mod till sig och ringde min kyrka och frågade om de hade en Alphakurs på gång. Jo då, nästkommande onsdag skulle den starta och hon var varmt välkommen.

Till Annas förvåning var det jag som var talare vid första tillfället. Hon berättade under måltiden hur hon hamnat där på grund av min bok och frågade,

- Kan detta vara Guds ledning? Jag skrattade förtjust och sa,

- Utan tvekan. Jag tror inte på slumpen.

Det blev ett fint vittnesbörd för de andra deltagarna att inte heller de hade kommit dit av en slump. Gud Fader står med utsträckta armar och tar emot dem som söker Honom.